

ind i tankegangen i det forslag, der er udarbejdet her. Indberetningen er så, kan man sige, det, man kan bidrage med hvert år. Så intentionerne er de samme, og de to metoder kan sagtens forenes.

Jeg opfatter også ministerens svar som en positiv tilkendegivelse af, at forslaget også kan blive behandlet i forbindelse med det forslag, der kommer til Folketingets behandling senere.

Så med disse ord vil jeg gerne slutte og sige tak for denne behandling.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 53:

Forslag til folketingsbeslutning om regelforenkling gennem afvikling af det tvungne energisyn for små ejendomme, herunder parcelhuse og ejerlejligheder, ved salg.

Af Eva Møller (KF) og Peter Hansen-Nord (V) m.fl.

(Fremsat 6/11 97).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg vil gerne sige tak til forslagsstillerne for, at de har fremsat det her beslutningsforslag, fordi det giver os anledning til, at vi drøfter spørgsmålene vedrørende energimærkeordningen.

Som bekendt har den været til debat længe og også været udsat for kritik, ikke mindst, som forslagsstillerne jo også nævner i bemærkningerne, fra ejendomsægterside. Om det så er de mest overbevisende sandhedsvidner, kan

man jo her i Folketingssalen have meget forskellige vurderinger af.

Jeg glæder mig over, at de fleste, også forslagsstillerne, er enige i formålet med energimærkningen, nemlig at man giver uvildige oplysninger om energi- og vandforbrug til huskøberne, og at man giver gode råd med hensyn til mulighederne for at spare på energi og vand.

Som bekendt vedtog Folketinget lov om fremme af energi- og vandbesparelser i bygninger som et element i regeringens handlingsplan »Energi 21«.

Hvis energimærkningen af enfamilieshuse og ejerlejligheder gøres frivillig, må man forudse, at energimæssigt dårlige huse ikke bliver mærkede, og at de muligheder, der ad den vej til gavn for alle kan opnås med hensyn til energibesparelser, ikke bliver opnået.

Jeg tror ikke, at frivillighed derfor er svaret på de problemer, der selvfølgelig er med den ordning, vi kender. Man må ikke glemme, at energimærkningen ud over det overordnede hensyn til energiforbruget i samfundet blev gennemført af hensyn til køberne. Erfaringerne fra varmesynordningen, som også var obligatorisk, viser med al ønskelig tydelighed, at køberne skal have mulighed for at kræve mærkningen udført også efter et køb, for ellers bliver mærkningen ikke gennemført.

Den mulighed havde huskøberne ikke i forbindelse med varmesynordningen, og det betød, at der i hele 1996 kun blev gennemført i alt 3.000 varmesyn, hvorimod den 1. oktober af det første år af denne ordning var der gennemført 40.000 energimærkninger. Altså 40.000 energimærkninger på 9 måneder i forhold til de 3.000 varmesyn.

Problemet er ikke de velisolerede huse. Her vil tilskyndelsen til at gennemføre energimærkning være stor, fordi den ejer, der står over for at skulle sælge sit hus, og som kan dokumentere en god miljømæssig, en god energimæssig tilstand, selvfølgelig kan bruge energimærket som et salgsargument. Sælger af uisolerede huse vil derimod være mindre tilbøjelige til at energimærke deres hus. Hvis ordningen gøres frivillig, vil meget afhænge af køberens mulighed for at presse sælger til at energimærke huset. Generelt vil det være vanskeligt og stort set umuligt i en periode, hvor ejendomsmarkedet er sælgers marked, som vi jo har oplevet det i det sidste års tid eller længere.

Set fra samfundets side er det imidlertid vigtigt, at det netop bliver de dårligst isolerede